

LEZEN IN DE LUCHT
Bas Rompa

SNEEUWMAN

In mijn vijfde winter kwam hij
aangeschoven uit het noorden
waar hij ooit geboren was.

In onze tuin hield hij zijn pauze
naast de oude spar, die haar takken
diep voor hem liet buigen.

Ik beklom de zachte berg
die mijn vader bouwde met een schop
en natte leren handen.

Op de top vond ik dat ik hem
een naam moest geven, al wist ik:
hij leeft nog geen maand.

Met een lichaam van kristallen
werd de lengte van zijn bestaan
beslist door de zin van de zon.

Rond de tijd van gele klokjes
keerde hij terug naar het begin: water.
Hij stroomde weg, de wortels in.

GOUDVIS

Ik gaf jou
voer en vers water.
Jij dacht: hij is de god
van de goudvissen, hij gaat
over mijn leven en lot.

Ik troostte jou
omdat je de wereld in wou
en wist dat het niet kon.
Ik zette jou voor het raam
in de maan en de zon.

Ik vertelde jou
over de dierenwinkel
de vreemde vissen die ik er zag:
een vis met een duikbril, een vis
met een wapperende vlag.

Ik heb jou
eind februari begraven
bij de duif en de muis
achterin de tuin, ik maakte
van takjes een kruis.

Ik wek jou
tot leven met woorden
in mijn hoofd zwem je rond.
Jij geeft me gedachten die
ik zelf nooit vond.